

ननु यदि प्रपंचो नाम नास्येव तदाऽसता तेन न चैतन्यस्य संबंधगंधोऽपि तर्हि किमपराद्धं जीवेन यतोऽयं संसरति किं वा बहुपुण्यमीश्वरस्य यतो नित्यमुक्तः किं विषयं च तदा कर्मकांडमित्यपेक्षायां जीवेश्वरविशेषम् द्वासुपर्णासयुजासखायासमानं वक्षं परिषस्वजाते तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभिचाकशीति अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णामित्याद्यावदंतीत्याह सयदजयेति स तु जीवः यद्यस्मात् अजयामायया अजामविद्यामनुशयीत आलिङ्गेत् ततो गुणांश्च देहेन्द्रियादीन् जुषन्सेवमान आत्मतया अध्यासन् तदनु तदनंतरं सरूपतां तद्धर्मयोगं च जुषन् अपेतभगः पिहितानंदादिगुणः स नृमृत्युं संसारं भजति प्राप्नोति तद्विषयमेव च कर्मकांडमिति भावः त्वमुत त्वं तु जहासितामजां मायाम् ननु सामय्ये वास्तिकथं त्यागस्तत्राह अहिरिव त्वचमिति अयं भावः यथा भुजंगः स्वगतमपि कंचुकं गुणबुद्ध्यानाभिमान्यते तथा त्वमजाम् नहि निरंतरालहादिसंविक्तामधेनु वृंदपतेरजयाकृत्य मितितामुपेक्षस इति कुत एतत्तदाह आत्तभगः नित्यप्राप्तैश्वर्यः महसि परमैश्वर्ये अष्टगुणिते अणिमाद्यष्टविभूतिमतिमहीयसे विराजसे कथं भूतः अप

सयदजया त्वजामनुशयीत गुणांश्च जुषन् भजति सरूपतां तदनु मृत्युमपेतभगः ॥ त्वमुत जहासितामहिरिव त्वचमात्तभगो महसि महीयसेऽष्टगुणितेऽपरिमेयभगः ॥ ३८ ॥ यदि न समुद्धरंति यतयो हृदिकामजटादुरधिगमोऽसतां हृदिगतोऽस्मृतकंठमणिः ॥ असुतपयोगिनामुभयतोऽप्यसुखं भगवन्ननपगतांतकादन धिरूढपदाद्भवतः ॥ ३९ ॥

रिमेयभगः अपरिमितैश्वर्यः न ह्यन्येषामिव देशकालादिपरिच्छिन्नं तवाष्टगुणितमैश्वर्यं अपितु परिपूर्णस्वरूपानुबंधित्वादपरिमितमित्यर्थः ॥ ३८ ॥ नृत्यंतीतव वीक्षणांगणगता कालस्वभावादिभिर्भावान्सत्त्वरजस्तमोगुणमयानुन्मीलयंती बहून् मामाक्रम्य पदाशिरस्यति भरं संमर्दयं त्यातुरं मायातेशरणंगतोऽस्मि नृहरे त्वामेव तां वारय ॥ ३९ ॥ एवता वदुक्तसाधनकंदेन ये भगवंतं भजंति ते मृत्युं तरंति इतरे संसरंतीत्युक्तम् इदानीं ये बहिःसंगं परित्यज्य भगवन्मार्गं प्रवृत्ता अपि कथं चिदंतर्वाता शिनः कामान्मुमुंचंति तेन भगवंतं प्राप्नुवंति न चेहसुखं लभंते केवलं कुयोनीरेव प्राप्नुवंतीति तान् शोचन् कामान्यः कामयते मन्यमानः सकर्मभिर्जायते तत्र तत्रेत्यादि श्रुत्यर्थमाह यदि न समुद्धरंतीति हे भगव नृयेयतयो हृदि स्थिताः कामजटाः कामस्य मूलानि वासनाः यदि न समुद्धरंति नोत्पादयंति तेषामसतां भवान् हृदिगतोऽपि दुरधिगमः दुष्प्रापः कथम्